

Tekster og oversættelser

O quam mirabilis

Antiphona

O quam mirabilis est
praescientia divini pectoris
quae praescientia omnem creaturam
Nam cum Deus inspexit faciem hominis,
quem formavit, omnia opera sua,
in eadem forma hominis integra aspexit.
O quam mirabilis est inspiratio,
quae hominem sic suscitavit.

De Sancta Maria

Antiphona

O splendidissima gemma
et serenum decus solis,
qui tibi infusus est,
fons saliens
de corde Patris,
quod est unicum Verbum suum,
per quod creavit mundi
primam materiam*
quam Eva turbavit.

Hoc Verbum effabricavit tibi,
Pater, hominem,
et ob hoc es tu illa lucida materia,

per quam hoc ipsum Verbum exspiravit
omnes virutes
ut eduxit in prima materia
omnes creaturas.

*) ordspil mellem mater/materiam – moder/materie (liv)

**) eller blæser.

Skabelsen

Antifon

Hvor forunderlig er
Guds hjertes forudviden,
som forinden kendte til hver skabning.
Thi da Gud så ind i menneskets ansigt,
som han havde skabt, betragtede
Han alle i denne menneskesjæl.
Hvor forunderlig er den indblæste ånd
som således oprejste mennesket.

Lovsang til Maria

Antifon

O strålende ædelsten
og skinnende sollys,
der strømmer igennem dig,
som en kilde der udspringer,
fra Faderens hjerte.
Dette er Hans enestående Ord
igennem hvilket han skabte
det første moderliv* på jorden,
men som Eva forviklede.

I dig var dette Ord gjort
til menneske af Faderen,
- og på grund af dette
er du denne skabning, fuld af lys,
igennem hvilken selvsamme Ord ånder**
alle dyder frem,
Således som han bragte alle sine skabninger
frem i det første moderliv.

O aeterne Deus

Antiphona

O aeterne Deus, nunc tibi placeat,
ut in amore illo ardeas,
ut membra illa simus,
quae fecisti in eodem amore,
cum Filium tuum genuisti
in prima aurora,
ante omnem creaturam,
et inspice necessitatem hanc,
quae super nos cadit,
et abstrahere eam a nobis
propter Filium tuum,
et perduc nos in laetitiam salutis.

O viridissima virga

De Sancta Maria

O viridissima virga, ave,
quae in ventoso flabro scicitationis
sanctorum prodisti

Cum venit tempus
quod tu floruisti in ramis tuis
ave, ave sit tibi
quia calor solis in te sudavit
sicut odor balsami

Nam in te floruit pulcher flos,
qui odorem dedit omnibus aromatibus,
quae arida erant.
Et illa apparuerunt omnia in viriditate plena.

Unde caeli dederunt rorem super gramen,
et omnis terra laeta facta est,
quoniam viscera ipsius
frumentum protulerunt
et quoniam volucres caeli nidos
in ipsa habuerunt.

Deinde facta est esca hominibus
et gaudium magnum epulantium.
Unde, o suavis Virgo,
in te non deficit ullum gaudium.
Haec omnia Eva contempsit.
Nunc autem laus sit Altissimo.

O evige Gud

Antifon

O evige Gud, lad det nu behage dig
at brænde i den kærlighed –
at vi må blive de lemmer,
du skabte i den samme kærlighed,
som da du skabte din Søn
i den første morgenrøde
før alle skabninger.
Se på denne nød,
som falder over os
og tag den fra os
for din Søns skyld
og led os ind til frelsens lyksalighed.

(Jacob Thomsen)

O Grønneste Kvist

Til Maria

O grønneste kvist, Hil dig,
Du som skød frem, medens hellige
mænd forgæves søgte hid og did.

Da kom tiden,
hvor du blomstrede i dine grene,
hil, hil dig,
fordi solens glød brændte i dig,
som balsamduft.

I dig blomstrede den skønne blomst,
der spredte sin balsamduft til alle
De vellugtende vækster, der var tørre.
Da blomstrede de alle friske og grønne.

Himlene nedsendte dug over græsset,
og hele jorden glædedes,
fordi der af dens skød
spirede korn frem
og himlens fugle byggede rede
på den.

Dernæst skabtes der føde for menneskene
Og stor glæde herskede, da de spiste.
Derfor, o milde Jomfru,
Er al glæde samlet i dig.
Alt dette har Eva ladet hånt om.
Men lovet være nu den Højeste.

Maria candens Lilium

reges philosophantes
e procul tuum filium
concurrent adorantes

Se degradari pertimens
Herodes consternatur
innocentes interrimens
orcorum sticatur

Evanet in Jerusalem
magorum relictiva,
resolendet usque Bethlehem
prolis indicativa

Angelorum nos curie
futurus armonya.
Ad solem duc iustitie
stella maris Maria

O rosa in Iherico

Then hellion mundæ inne tich boo
then tid thw Christum fødthæ
thu blefft en rein iomfru.
O Arons edle riis
why synghe thic loff og priis.
O iomfru sker oc reen,
gem oss fran alskøns meem;
thet han oss helper, som ær
Threefoldich oc en.

O quam Magnum Miraculum

Antiphona

O quam magnum miraculum est
quod in subditam femineam formam
rex introvit,
Hoc Deus fecit quia Humilitas
super omnia ascendit
Et o quam magna felicitas est
in ista forma quia malitia
que de femina fluxit-
hanc femina postea detersit,

Maria, strålende hvide lilje

grublende konger
kommer I hast fra det fjerne
og knæler i ærefrygt for din søn

Herodes frygted såre at måtte vige
og fortørnedes ganske derved.
Mens han gennemborer de uskyldige,
udfritter han sit horoskop.

I Jerusalem forsvinder
vismænd spørløst,
helt til Betlehem stråler
de små børns forkyndelse.

Engle forkynder os
den fremtidige harmoni.
Skænk os alene din retfærdighed
du havets stjerne, Maria

O rose i Jeriko

den hele verden huses i dig;
den tid du Kristus fødte,
forblev du en ren jomfru.
O Aarons ædle stav,
vi synger dig lov og pris.
O Jomfru skær og ren,
skærm os fra alskens mén;
thi han os hjælper, som er
Trefoldig og én.

Hvilket under!

Antifon

O, hvor stor er ikke det under
at Kongen er trådt ind i en tjenerindes
skikkelse.
Dette har Gud gjort,
at Ydmgheden er blevet større end alt.
Og hvilken stor lykke
der gennemstrømmede kvindens
syndige skikkelse
har denne kvinde (Maria) senere udslettet,

Et omnem suavissimum odorem
virtutum edificavit,
ac celum ornavit
plusquam terram prius turbavit.
propter Filium tuum
et perduc nos in laetitiam salutis

Caritas abundat

Antiphona

Caritas abundat in omnia
de imis excellentissima super sidera
atque amantissima in omnia
quia summo Regi
osculum pacis dedit.

O felix anima

Responsorium

O felix anima
cuius corpus de terra ortum est,
quod tu cum peregrinatione
huius mundi conculcasti:

Unde de divina
rationalitate,
quae te speculum suum fecit

Spiritus sanctus etiam te
ut habitaculum suum intuebatur

Gloria Patri et Filio
et spirito sancto

Og alle skønne dufte
fra dyderne steg til himlen
smykkede den, og fortrængte alt
det onde, som før skadede jorden
for Din Søns skyld
led os ind til frelsens lyksalighed.

(Erik Christiansen)

Kærligheden overstrømmer alt

Antifon

Kærligheden overstrømmer alt
fra dybet til op over stjernerne.
Kærlig, hengiven er hun tilstede i alt,
for Kongen, den højeste,
Gav hun sit fredskys.

O salige sjæl

Responsorium for Sct. Disibod

O salige sjæl
hvis legeme spirede frem af jorden
som du under denne verdens land-
flygtighed har trampet under fode:

Thi du er kronet
af det guddommelige logos
som gjorde dig til et spejl.

Den hellige Ånd så også dig
som sit bosted.

Ære være Faderen og Sønnen
og Helligånden.

(Erik Christiansen)